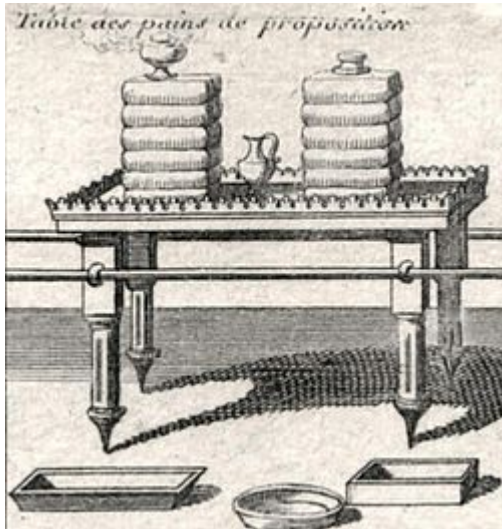

Pericopa Truma - Pâinea Înfățișării (feței) - Lehem Hapanim לחם הפנים [anul 5780]

„Și să pui pe masă Pâinea Înfățișării înaintea mea necurmat” (Exod 25:30).

Acest episod al mesei și al pâinii este foarte neclar și obscur. Chiar și Rambam (Maimonides) remarcă asta: „Necesitatea altarului cu toate piesele este clară. Dar scopul mesei și pe ea pâinea necurmată nu-mi sunt clare deloc și n-am găsit până acum la ce să le asociez (More Nevuchim 3:45).

Iată câteva aspecte ale acestei probleme.

Conținutul termenului „Pâinea Înfățișării”

După cum am spus, înțelepților le este foarte greu să înțeleagă esența numelui de pâine. Vom prezenta aici trei din multiplele interpretări:

1. După forma ei, asta după Talmud, tractatul Menahot 84:b, forma pâinii era o cutie pătrată fără acoperirea de sus și două părți laterale opuse, iar cele două părți laterale exterioare rămase sunt „fața, înfățișarea” ei.
2. După locația ei, asta după Targum Ionatan, care traduce în aramaică „pâine interioară”, adică pâinea dinăuntru. Întrucât în limba ebraică cuvântul „înăuntru” este *bifnim*, acest cuvânt fără prepoziția *bi* este fix cuvântul *panim*, adică „înăuntru în Templu”.
3. După rolul ei – ea este întotdeauna „înaintea lui Adonai”, înăuntru în Templu.

Specificele pâinii

Pâinea Înfățișării are patru caracteristici:

1. Pâinea Înfățișării este o parte din masă și existența continuă a ei pe masă este esența acestei mițva (porunci):

„Și pe masa înfățișării să pună o învelitoare albastră și să pună pe ea farfuriile și ceștile și castroanele și urcioarele pentru turnat și pâinea veșnică să fie pe ea (Numeri 4:7).

De aici se înțelege că și în timpul mersului, când se dezassemblează Tabernacolul, Pâinea Înfățișării rămâne pe masă.

2. Aranjarea Pâinii Înfățișării se făcea de Șabat:

„Șabat de Șabat să-l orânduiască în fața Domnului veșnic de la Bnei (fiii) lui Israel ca legământ veșnic” (Levitic

24:8).

3. Felul pregătirii pâinii:

„Și să iei făină aleasă și să coci din ea doisprezece colaci *halot* חלות, două zecimi să fie fiecare colac *hala*. Și să-i pui în două grămăjoare, câte șase pe masa cea pură în fața lui Adonai. Și la fiecare grămăjoară să pui tămâie curată și ea va face pâinea pomenire, jertfă mistuită-în-foc pentru Dumnezeu” (Levitic 24:5-7).

Înțelepții ne învață că pregătirea Pâinii Înfățișării nu era deloc o treabă ușoară. În Talmud, tractatul Ioma 38:a ni se povestește că cine pregăteau această pâine și știau să o facă erau familia Garmu. Aici trebuie să explicăm că ei erau una din cele 15 familii de Levi care erau responsabili la funcționarea Templului. Ei aparțineau familiei Kehati care este amintită în această funcție în Cronică 1 9:32. Aici în Talmud ne este povestit că ei erau specialiștii în prepararea Pâinii Înfățișării, dar nu voiau să învețe pe nimeni. Nu este clar de ce se încăpățâneau să nu dezvăluie secretul. Probabil nu era o problemă de bani, ci de secret profesional. Înțelepții au înțeles probabil că ei vor să păstreze monopolul. Și așa au încercat să „spargă” acest monopol. Au comandat această pâine de la brutarii din Alexandria. Acest mare oraș era „capitala” pâinii, un fel de Franța de astăzi unde erau cei mai buni bucătari. Talmudul ne povestește că ei au eșuat și avem aici o descriere detaliată a etapelor muncii lor în care au greșit în fiecare dintre ele. Ca pâinea să fie acceptată, ei le-au pus două condiții : prima, ca ea să iasă întreagă din tava de copt; a doua, pâinea să rămână proaspătă nouă zile. După multe încercări, au reușit la prima condiție, însă pâinea a rămas proaspătă doar trei zile. Când în sfârșit au reușit să găsească formula ca pâinea să-și păstreze prospețimea nouă zile, ea nu a ieșit întreagă. Cu alte cuvinte, nu au reușit să îplinească ambele condiții.

4. Mâncatul pâinii:

„Și va fi pentru Aharon și pentru fiii lui să o mănânce într-un loc sfânt, căci e sfântul sfintelor pentru el, dintre jertfele mistuite-de-foc ale Domnului, lege veșnică” (Levitic 24:9). Cu alte cuvinte Cohanimii care termină tura în Templu și cei din tura următoare o vor mânca.

[Temeiul ritualului](#)

Aranjatul unei mese fără să fie folosite tacâmurile și lăsarea Pâinii Înfățișării acolo toată săptămâna fără nici un ritual pun multe întrebări. Poate că aranjatul Pâinii Înfățișării este paralel cu aranjatul jertfelor? Însă atunci se pune întrebarea de ce Pâinea Înfățișării nu se arde cum se ard jertfele? Comentatorii moderni din secolul 20, cum este Cassuto cred, că aranjatul mesei și Pâinea Înfățișării vin ca să sublinieze diferența între ritualurile poporului Israel și cele din popoarele din împrejurimi. Acest lucru iese în evidență și din povestea tratamentului special pe care l-a dat regele babilonian Evil Merodach regelui Iehoiachin după cum este scris în 2Regi, 25:27-30: „A fost în anul al treizeci și șaptelea al deportării lui Ioiachin, împăratul lui Iehuda, în a douăsprezecea lună, la douăzeci și șapte ale lunii, Evil Merodach, regele Babilonului, în anul în care a început să împărățească, a scos din închisoare capul lui Iehoiachin, regele lui Iehuda. Și i-a vorbit cu bunăvoință și a pus scaunul lui deasupra scaunului regilor care erau cu el în Babilon. Și i-a schimbat hainele de închisoare și a mâncat pâine de vecie în fața lui, în toate zilele vieții lui. Și masa (hrana) lui pe vecie îi era dată de către rege în fiecare zi în toate zilele vieții lui”. Statutul special pe care a primit-o Iehoiachin i s-a conferit în primul rând prin autorizația dată de Evil Merodach să mănânce pâine, un lucru care era o parte dintr-un ritual babilonian ținut atât la curte cât și în templele lor.

Ca să sintetizăm, masa și Pâinea Înfățișării reprezintă relațiile speciale între un om și Hakadoș Baruch Hu, care au o semnificație aparte de relații reciproce prin organizarea unei mese între Domnul și om ca simbol de respect reciproc, după cum se înțelege din celebrul Psalm 23:5:

„Tu îmi întinzi o masă înaintea vrăjmașilor mei, mi-ai uns capul cu untdelemn, paharul meu este plin de dă pe deasupra”